

Estera și Mardoheu

De memorat: *Isaia 49:6.*

El zice: „Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.”

Sabat după-amiază

Una dintre cele mai impresionante relatări din Biblie, o relatare despre „misiunea interculturală”, se poate găsi în cartea Estera. De-a lungul secolelor s-au scris multe despre această carte și până astăzi mulți evrei țin sărbătoarea Purim, pe baza textelor din Estera 9:26-31.

Estera și vărul ei Mardoheu erau evrei care locuiau în capitala Imperiului Persan, Susa. Dintr-un oarecare motiv, spre deosebire de ceilalți evrei care se întorseseră în Iuda, ei, împreună cu alții, au rămas în țara prizonieratului lor.

Apoi, printr-o serie de providențe, Estera ajunge împărăteasă. „Împăratul a iubit pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei și ea a căpătat trecere și iubire înaintea lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap și a făcut-o împărăteasă în locul lui Vasti” (Estera 2:17).

Cu acest statut, Estera, chiar dacă oarecum reținută, a reușit să joace un rol major în istoria biblică. În modul său unic, acest fragment de istorie arată cum poporul lui Dumnezeu, chiar și printre străini, poate da mărturie despre adevăr.

Încearcă să citești cartea Estera pentru studiul din această săptămână.

Duminică, 17 decembrie

Prizonieri într-o cultură străină

Nu este niciodată ușor să fii expatriat, să fii nevoit să trăiești într-o țară străină. S-ar putea ca în zilele noastre să fie greu de înțeles cu ce s-au confruntat evreii, mai întâi sub stăpânirea babiloniană, apoi sub cea persană.

Foarte puțini dintre noi trăiesc într-o țară în care principiile credinței noastre adventiste să fie, într-o oarecare măsură, cuprinse în legile statului. Dar înainte de a fi deportați, evreii trăiseră în propria țară, unde principiile credinței lor erau încorporate în legile țării.

Pe de o parte, gândește-te cât de ușor era să îți fii credincios lui Dumnezeu în aceste condiții. La urma urmei, cu cât mai ușoară ar fi păzirea Sabatului în ziua a șaptea dacă, de fapt, păzirea Sabatului în ziua a șaptea ar fi prevăzută în legislația statului?

Pe de altă parte, istoria sacră ne-a arătat că oricare ar fi decretul țării, chiar dacă sunt favorabile credinței, devotamentul trebuie să izvorască din inimă, din interior, altfel păcatul, apostazia și ruina vor urma cu siguranță. „Domnul zice: «Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească»” (Isaia 29:13).

În schimb, pe cei hotărâți să fie credincioși nici mediul cel mai nefavorabil nu îi poate împiedica să fie ascultători.

Întrebarea 1: Citește Daniel 1:1-12; 3:1-12; 6:1-9. Deși unice într-o bună măsură, ce ne învață aceste situații despre dificultățile cu care se confruntă poporul lui Dumnezeu pentru că trăiește într-o cultură străină?

Daniel 1:1-12

1. În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat.
2. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.
3. Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,
4. niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeilor.
5. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul de care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului.
6. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.
7. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belțșatar, lui Hanania, Șadrac, lui Mișael, Meșac, și lui Azaria, Abed-Nego.
8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.

9. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.
10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului.”
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. „Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;

Daniel 3:1-12

1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șaiszeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.
2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.
4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!
5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.
6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” –
7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
8. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva haldei s-au apropiat și au pârât pe iudei.
9. Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: „Să trăiești veșnic, împărate!
10. Ai dat o poruncă după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de

instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine chipului de aur;

11. și după care oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.

12. Dar sunt niște iudei, căroră le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!”

Daniel 6:1-9

1. Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția;

2. a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul căroră era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nicio pagubă.

3. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.

4. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de muștrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșeală la el și niciun lucru rău.

5. Atunci oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”

6. Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat și i-au vorbit așa: „Să trăiești veșnic, împărate Darius!

7. Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sftenicii și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.

8. Acum, împărate, întărește oprirea și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea mezilor și perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată.”

9. În urma celor de mai sus, împăratul Darius a scris porunca și oprirea.

Indiferent cine suntem sau unde locuim, facem parte până peste cap dintr-un mediu care – într-o măsură sau alta, fie prin legi sau cultură, fie prin ambele – poate ridica mari piedici credinței și mărturiei noastre. Aceste relatări din Daniel, cu tot cu finalul lor invariabil fericit, transmit că până și în împrejurări dificile oamenii îi pot rămâne credincioși lui

Dumnezeu. Și dacă aceste episoade nu s-ar fi încheiat bine, acești oameni au acționat fără îndoială în mod corect.

Care sunt lucrurile pe care le are de înfruntat credința ta în cultura țării tale? Cum le răspunzi?

Luni, 18 decembrie

La o curte străină

În cele din urmă, după căderea Babilonului și ridicarea Medo-Persiei, mulți iudei s-au întors pe meleagurile lor ancestrale. Însă nu toți. Unii au rămas acolo unde locuiseră vreme de o generație sau mai multe.

Având în minte aceste informații, avem un oarecare context pentru istoria Esterei. „Împăratul Ahașveroș ședea atunci pe scaunul lui împărătesc la Susa, în capitală” (Estera 1:2). Aici se desfășoară narațiunea biblică, în Imperiul Persan sub acest împărat.

În capitolul 1, împărăteasa Vasti iese din grațiile împăratului, ceea ce îl face să caute o altă împărăteasă, care să o înlocuiască pe Vasti. În acest context intră în scenă Estera și vărul ei Mardoheu.

Întrebarea 2: Citește Estera 2:1-9. Ce ne spun aceste versete despre situația lui Mardoheu și a Esterei?

Estera 2:1-9

1. După aceste lucruri, când s-a potolit mânia împăratului Ahașveroș, s-a gândit la Vasti, la ce făcuse ea și la hotărârea luată cu privire la ea.
2. Atunci cei ce slujeau împăratului au zis: „Să se caute pentru împărat niște fete fecioare și frumoase.
3. Împăratul să pună în toate ținuturile din împărăția lui dregători însărcinați să strângă pe toate fetele fecioare și frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, sub privegherea lui Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit.
4. Și fata care-i va plăcea împăratului să fie împărăteasă în locul Vastiei.” Părerea aceasta a fost primită de împărat, și așa a făcut.
5. În capitala Susa era un iudeu, numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chis, bărbat din Beniamin,
6. care fusese luat din Ierusalim printre robii strămutați împreună cu Ieconia, împăratul lui Iuda, de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.
7. El creștea pe Hadasa, adică Estera, fata unchiului său; căci ea n-avea nici tată, nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet.
8. Când s-a auzit porunca împăratului și hotărârea lui, au fost strânse un mare număr de fete în capitala Susa, sub privegherea lui Hegai. Odată

cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor.

9. Fata i-a plăcut și a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat șapte slujnice alese din casa împăratului și a pus-o împreună cu slujnicele ei în cea mai bună încăpere din casa femeilor.

Se pare că Mardoheu, un angajat imperial, stătea la poarta palatului și locuia în cetatea Susa, cu fiica lui adoptivă, care era și verișoara lui, Estera. Datorită poziției lor și a faptului că locuiau acolo unde locuiau, erau afundați în cultura persană. Acesta trebuie să fi fost cel puțin în parte motivul pentru care Estera a fost aleasă pentru a fi prezentată împăratului. „Odată cu ele a fost luată și Estera și adusă la casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor” (Estera 2:8).

Întrebarea 3: Citește Estera 2:10,20. Despre ce este vorba aici și de ce i-ar fi dat Mardoheu o astfel de poruncă?

Estera 2:10,20

10. Estera nu și-a făcut cunoscut nici poporul, nici nașterea, căci Mardoheu o oprise să vorbească despre aceste lucruri.

20. Estera nu-și spusese nici nașterea, nici poporul, căci o oprise Mardoheu. Și ea urma acum poruncile lui Mardoheu cu tot atâta scumpătate ca atunci când o creștea el.

Deși textul nu spune întocmai de ce, nu este greu de ghicit. Ca străini într-o cultură și religie străină (care, după cum vom vedea, poate fi ostilă), au acționat înțelept prin păstrarea tăcerii cu privire la familia și poporul lor.

Care sunt împrejurările în care consideri că ar fi prudent să nu fim transparenți cu privire la credința noastră? Sau ar trebui ca întotdeauna să fim deschiși cu privire la credința noastră? Dacă da, de ce da? Dacă nu, de ce nu?

Marți, 19 decembrie

Buna mărturie a lui Mardoheu

Trăind într-o țară străină, Mardoheu și Estera ar fi putut avea neazuri, mai devreme sau mai târziu, dacă ar fi fost să rămână credincioși lui Dumnezeu. Acest lucru i s-a întâmplat cu siguranță lui Mardoheu.

Întrebarea 4: Citește Estera 3:1-15. Ce s-a întâmplat aici și de ce?

Estera 3:1-15

1. După aceste lucruri, împăratul Ahașveroș a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul. L-a ridicat în cinste și a pus scaunul lui mai presus de scaunele tuturor căpeteniilor care erau lângă el.
2. Toți slujitorii împăratului care stăteau la poarta împăratului plecau genunchiul și se închinau înaintea lui Haman, căci așa era porunca împăratului cu privire la el. Dar Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina.
3. Și slujitorii împăratului care stăteau la poarta împăratului au zis lui Mardoheu: „Pentru ce calci porunca împăratului?”
4. Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, și el nu-i asculta, l-au spus lui Haman ca să vadă dacă Mardoheu are să se țină de hotărârea lui; căci el spusese că este iudeu.
5. Și Haman a văzut că Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina înaintea lui. S-a umplut de mânie;
6. dar a crezut prea puțin pentru el să pună mâna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, și a voit să nimicească pe poporul lui Mardoheu, pe toți iudeii care se aflau în toată împărăția lui Ahașveroș.
7. În luna întâi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahașveroș, au aruncat Pur, adică sorțul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna Adar.
8. Atunci Haman a zis împăratului Ahașveroș: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.
9. Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului.”
10. Împăratul și-a scos inelul din deget și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul, vrăjmașul iudeilor.
11. Și împăratul a zis lui Haman: „Îți dăruiesc și argintul și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi.”
12. Logofeții împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întâi și au scris în totul cum a poruncit Haman mai marilor oștirii, dregătorilor fiecărui ținut și căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului Ahașveroș și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului.

13. Scrisorile au fost trimise prin alergători în toate ținuturile împăratului, ca să nimicească, să omoare și să piardă pe toți iudeii, tineri și bătrâni, prunci și femei, și anume într-o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile.

14. Aceste scrisori cuprindeau porunca împăratului, care trebuia vestită în fiecare ținut, și îndemnau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea.

15. Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului. Porunca a fost vestită și în capitala Susa. Și pe când împăratul și Haman stăteau și beau, cetatea Susa era îngrozită.

Din Estera 3 aflăm că împăratul Xerxes (Ahașveroș) l-a onorat pe Haman și i-a oferit o poziție înaltă, cu autoritate și putere. Tuturor li s-a spus că trebuiau să se închine înaintea lui Haman. Citim însă că „Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina” (Estera 3:2). Biblia nu ne spune motivul pentru care Mardoheu nu îngenunchea înaintea acestui om. Dar noi știm de ce. Mardoheu era un iudeu credincios. El nu era dispus să aducă omagii unui urmaș al lui Agag, un amalecit, care se număra printre vrăjmașii poporului său de la exod încoace (Deuteronomul 25:19). Cum ar fi putut un iudeu credincios să îngenuncheze înaintea unui amalecit? Sau, de fapt, să se închine oricui altcuiva în afară de Domnul?

„Și slujitorii împăratului care stăteau la poarta împăratului au zis lui Mardoheu: «Pentru ce calci porunca împăratului?»» (Estera 3:3). Deși nu cunoaștem în detaliu răspunsul lui, versetul următor spune că „el spusese că este iudeu” (Estera 3:4). Cu siguranță că, în răspunsul lui, Mardoheu a avut ocazia să explice că, în calitate de închinător al Dumnezeuului care a creat cerurile și pământul, el nu se putea închina niciunei ființe umane păcătoase. Fără îndoială, Mardoheu și-a putut mărturisi într-o anumită măsură credința, o credință la care aderase atât de puternic încât se punea pe sine și, din nefericire, și pe alții în pericol.

„De la Daniel și prietenii săi [...] strălucea o lumină puternică în întunericul moral al curților imperiale ale Babilonului” (Ellen G. White, în *Advent Review and Sabbath Herald*, 13 mai 1884).

Când a vrut să distrugă poporul evreu, Haman l-a descris astfel: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului” (Estera 3:8). Un popor ale cărui obiceiuri sunt diferite și care nu ține legile împăratului? Rețeta perfectă pentru persecuție.

Care sunt modurile în care, chiar și acum, s-ar putea să fim încercați cum a fost Mardoheu? Cum ar trebui să reacționăm?

Pentru o vreme ca aceasta

Întrebarea 5: Citește Estera 4:1-14. De ce poate fi considerat acesta un moment potrivit ca Estera să se identifice ca evreică?

Estera 4:1-14

1. Mardoheu, aflând tot ce se petrecea, și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat cu un sac și s-a presărat cu cenușă. Apoi s-a dus în mijlocul cetății, scoțând cu putere strigăte amare,
2. și a mers până la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac.
3. În fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui a fost o mare jale printre iudei; posteau, plâneau și se boceau, și mulți se culcau în sac și cenușă.
4. Slujnicele Esterei și famenii ei au venit și i-au spus lucrul acesta. Și împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a permis.
5. Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din famenii pe care-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta și de unde vine.
6. Hatac s-a dus la Mardoheu în locul deschis al cetății, înaintea porții împăratului.
7. Și Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întâmplase și i-a spus suma de argint pe care făgăduise Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul măcelării iudeilor.
8. I-a dat și cuprinsul poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca s-o arate Esterei și să-i spună totul. Și a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage și să stăruie de el pentru poporul său.
9. Hatac a venit și a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.
10. Estera a însărcinat pe Hatac să se ducă să spună lui Mardoheu:
11. „Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat, fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acela scapă cu viață căruia îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile.”
12. Când s-au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu,
13. Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: „Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți iudeii, pentru că ești în casa împăratului.

14. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?”

Când Mardoheu s-a dus la Estera pentru ajutor, ea era căsătorită cu Ahașveroș de câțiva ani, însă în Persia era o lege că nimeni nu putea veni la tronul împăratului fără o invitație specială din partea acestuia. Oricine nu respecta această regulă risca pedeapsa cu moartea. Estera, cunoscând riscurile, s-a dus în sala tronului neinvitată.

Credința lui Mardoheu căuta să trezească credința Esterei. În centrul cărții Estera se găsesc cuvintele lui Mardoheu adresate Esterei: „Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți iudeii pentru că ești în casa împăratului. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (Estera 4:13,14).

Credința Esterei a fost pusă la încercare când Mardoheu a făcut apel la atașamentul ei pentru poporul din care făcea parte. Nimeni nu știa că ea era de origine iudaică, cu excepția lui Mardoheu. Apoi, odată luată decizia de a se implica, ea nu a ezitat să își pună la bătaie propria viață.

Credința Esterei în Dumnezeu era puternică și ea știa că fără ajutorul lui Dumnezeu nu putea reuși. Răspunsul adresat lui Mardoheu transmite credința ei: „Du-te, strânge pe toți iudeii care se află în Susa și poștiți pentru mine, fără să mâncați, nici să beți trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele, apoi voi intra la împărat în ciuda legii și, dacă va fi să pier, voi pieri” (Estera 4:16). Mardoheu a transmis această informație întregii comunități de evrei din Susa și, în timp ce aceștia posteau și se rugau, Estera se pregătea pentru momentul periculos. „A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului, înaintea casei împăratului. Împăratul ședea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în fața ușii casei. Când a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Și împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc pe care-l ținea în mână. Estera s-a apropiat și a atins vârful toiagului” (Estera 5:1,2).

În cazul evreilor aflați într-o situație ca cea de mai sus, cu siguranță rugăciunea avea să însoțească postul. Adică, deși acționau pe cont propriu, rugăciunea avea un loc central în cadrul reacției lor. Ce lecție clară putem extrage de aici?

Minunea de Purim

Comentatorii din toate secolele au observat că numele lui Dumnezeu nu apare în cartea Estera. Aceasta este singura carte biblică în care apare acest fenomen. Cu toate acestea, iudeii au putut recunoaște acțiunile lui Dumnezeu în marea eliberare care s-a produs în favoarea lor, iar această carte a fost aleasă de poporul lui Dumnezeu pentru a fi inclusă în canonul Bibliei.

Putem descoperi prezența lui Dumnezeu dincolo de fațada vieții noastre de zi cu zi? Acțiunile lui Dumnezeu pot părea evenimente normale, naturale și, dacă nu le acordăm o atenție deosebită, nu vom observa prezența lui Dumnezeu.

Întrebarea 6: Citește Estera 9:1-12. Care a fost rezultatul eforturilor Esterei?

Estera 9:1-12

1. În luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca și hotărârea împăratului și când vrăjmașii iudeilor nădăjduiseră să stăpânească peste ei, s-a întâmplat tocmai dimpotrivă, că iudeii au stăpânit asupra vrăjmașilor lor.
2. Iudeii s-au strâns în cetățile lor, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, ca să pună mâna pe cei ce căutau să-i piardă. Nimeni n-a putut să le stea împotrivă, căci frica de ei apucase pe toate popoarele!
3. Și toți mai marii ținuturilor, căpeteniile oștirii, dregătorii, slujbașii împăratului au sprijinit pe iudei, din pricina fricii pe care le-o insufla Mardoheu.
4. Căci Mardoheu era puternic în casa împăratului, și faima lui se răspândea în toate ținuturile, pentru că ajungea din ce în ce mai puternic.
5. Iudeii au ucis cu lovituri de sabie pe toți vrăjmașii lor, i-au omorât și i-au prăpădit. Au făcut ce au vrut cu vrăjmașii lor.
6. În capitala Susa, iudeii au ucis și au prăpădit cinci sute de oameni,
7. și au înjunghiat pe Parșandata, Dalfon, Aspata,
8. Porata, Adalia, Aridata,
9. Parmașta, Arizai, Aridai și Vaiezata,
10. cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, vrăjmașul iudeilor. Dar n-au pus mâna pe averile lor.
11. În ziua aceea, numărul celor ce fuseseră uciși în capitala Susa a ajuns la cunoștința împăratului.

12. Și împăratul a zis împărătesei Estera: „Iudeii au ucis și au prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împăratului?... Care-ți este cererea? Ea îți va fi împlinită. Ce mai dorești? Vei căpăta.”

Minunea de Purim are o formă foarte neobișnuită. Este ascunsă, deghizată în evenimente aparent naturale. Legea de a-i extermina pe iudei nu a fost anulată, ci s-a scris o nouă lege, care le permitea iudeilor să se apere.

De asemenea, observăm și celelalte lucruri care s-au întâmplat și modul în care Dumnezeu a putut lucra prin intermediul lor. Perșii au observat acțiunile lui Dumnezeu în favoarea iudeilor.

Și rezultatul?

„Și mulți oameni dintre popoarele țării s-au făcut iudei” (Estera 8:17). Acesta este un exemplu extraordinar de modalitate în care Dumnezeu poate să Se facă cunoscut sufletelor pierdute.

Conducătorii poporului iudeu au recunoscut lucrarea lui Dumnezeu. După ce au ieșit victorioși în lupta lor de apărare, iudeii au decretat o sărbătoare anuală (numită Purim) de amintire și celebrare a biruinței lor. Aceste zile sunt și în prezent petrecute în recunoștință la adresa lui Dumnezeu și în amintirea eliberării oferite de El.

Implică-te! Roagă-te ca Dumnezeu să îți dea curajul să îi împărtășești unei persoane de pe lista ta de rugăciune ceva ce a făcut El pentru tine.

Implică-te și mai mult! Începe să îți notezi într-o agendă sau într-un jurnal lucrurile mici (sau mari) pe care Dumnezeu le face pentru tine. Recitește-le și roagă-te ca Dumnezeu să îți le readucă în minte la vremea potrivită pentru a le împărtăși cuiva.

Vineri, 22 decembrie

Un gând de încheiere

„Fiecărei familii și fiecărei școli, fiecărui părinte, profesor și copil asupra căruia a strălucit lumina Evangheliei i se pune întrebarea care i-a fost pusă și împărătesei Estera atunci când poporul evreu trecea printr-o criză gravă: «Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?» (Estera 4:14)” (Ellen G. White, *Educație*, p. 263).

„În vechime, Domnul a lucrat în mod minunat prin femei consacrate care s-au implicat în lucrarea Sa alături de bărbați pe care El îi alesese să fie reprezentanții Săi. El S-a folosit de femei pentru a câștiga biruințe mari și decisive. De mai multe ori în vremuri de criză, El le-a adus în față și a lucrat prin ele pentru salvarea multor vieți. Prin împărăteasa Estera,

Domnul Și-a eliberat în mod minunat poporul. Într-o vreme când părea că nicio putere nu putea să-i salveze pe iudei, Estera și femeile din preajma ei au înfruntat situația cu post, rugăciune și acțiune promptă și au salvat poporul. [...] Din studierea contribuției femeilor la lucrarea lui Dumnezeu din timpurile Vechiului Testament vom învăța lecții care ne vor face în stare să înfruntăm situațiile de criză din lucrarea care se face în zilele noastre. Poate că nu suntem puși în situații la fel de critice și de importante ca acelea în care s-a aflat poporul lui Dumnezeu din timpul Esterei, dar adesea femeile convertite pot să îndeplinească un rol important chiar din poziții mai umile. Multe au făcut lucrul acesta și sunt gata să-l facă din nou” (Ellen G. White, *Fiice ale lui Dumnezeu*, p. 45, 46).
